

Το μυστικό της αληθινής και παντοτινής χαράς (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (Φιλιπ. 4,4-9)

Ο μεγάλος Απόστολος των Εθνών Παύλος στην επιστολή του προς Φιλιππισίους, που διαβάσαμε σήμερα, μας προτρέπει να έχουμε πάντοτε χαρά. Το λέει και το τονίζει επανειλημμένα ότι πάντα πρέπει ο χριστιανός να έχει χαρά. Μαζί με αυτή τη προτροπή μας δείχνει ακόμη και τους τρόπους που ο χριστιανός κατορθώνει και μέσα από δυσκολίες και προβλήματα να διατηρεί την ευχάριστη διάθεση του. Να μην μελαγχολεί, να μην τον καταλαμβάνει ο φόβος και η αγωνία. Να μή ταράσσεται.

Πρώτα μας συστήνει να είμαστε συμφιλιωτικοί με τους άλλους ανθρώπους, να τους ανεχόμαστε και να μην αντιδικούμε μαζί τους. «το επιεικές υμών γνωσθήτω πάσιν ανθρώποις» (στίχ.4). Όσο και αν αυτή η εντολή μας φαίνεται δύσκολη είναι

εύκολα κατορθωτή αν σκεφτούμε ότι όλα όσα μας ταράζουν είναι παροδικά. Γρήγορα αλλάζουν οι καταστάσεις• γιαυτό ο Απόστολος συμπληρώνει ότι «ο Κύριος εγγύες»(4). Δηλαδή με άλλα λόγια μας παροτρύνει να υπομένουμε λίγο ακόμη και δεν θα αργήσει να έλθει ο Χριστός να μας βραβεύσει, για αυτή την υπομονή που θα κάνουμε.

Οι καθημερινές φροντίδες συχνά ταράζουν τους ανθρώπους και δημιουργούν ανησυχία για το μέλλον. Αυτή η αγωνία δηλητηριάζει την ψυχή και την γεμίζει αδικαιολόγητους φόβους. Η σωστή αντιμετώπιση της καθημερινότητας είναι να αφηνούμε τις έγνοιες μας στο Θεό, μέσω της ειρηνικής και ευχαριστηριακής προσευχής πρός Αυτόν. Μετά, χωρίς αγωνία πλέον, να κάνουμε τα καθημερινά μας έργα. «μηδέν μεριμνάτε, αλλ' εν παντί τη προσευχή και τη δεήσει μετά ευχαριστίας τα αιτήματα υμών γνωριζέσθω προς τον Θεόν (στίχ.6). Αν με αυτό τον τρόπο, δηλαδή την πλήρη εμπιστοσύνη στο Θεό, προχωρούμε στην ζωή μας, τότε έρχεται·»ή ύπερέχουσα πάντα νοῦν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ» (7)τόσο πλούσια, που κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να φανταστεί. Και αυτή η Χάρη του Θεού καλύπτει την καρδιά του χριστιανού με ειρήνη και εσωτερική ασφάλεια. Η ειρήνη του Θεοῦ δεν εξαρτάται από εξωτερικούς παράγοντες, αλλά είναι δώρο του Θεού στην καρδιά αυτού που Τον εμπιστεύεται. Τότε ο άνθρωπος βιώνει άλλες υπερφυσικές καταστάσεις. Ποιές είναι αυτές, μας τις περιγράφει στη συνέχεια ο Απόστολος.

Ελευθερωμένος πλέον ο άνθρωπος από τις εσωτερικές ανησυχίες και αγωνίες αναζητά εκείνα τα πράγματα και εκείνες τις επιθυμίες, που πραγματικά ευχαριστούν την ψυχή και την γεμίζουν με χαρά. Επιθυμεί και σκέφτεται τότε ο χριστιανός»όσα εστίν αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα αγνά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, ει τις αρετή και ει τις ἐπαινος (στίχ.8). Αυτός ο τρόπος ζωής, που περιγράφει ο Απόστολος Παύλος, ίσως και τότε και τώρα να δημιουργεί την εντύπωση ότι δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Εχουμε συνηθίσει να ζούμε με προβλήματα και με αγωνίες. Όμως ο Απόστολος Παύλος τα εφήρμοσε όλα αυτά και από την πείρα του προτρέπει κι εμάς όπως τότε τους Φιλιππησίους: «Αυτά που μάθατε, παραλάβατε κι ακούσατε από μένα, αυτά που είδατε σε μένα αυτά να κάνετε κι εσείς. Και ο Θεός που δίνει την ειρήνη θα είναι μαζί σας»(Φιλιπ. 4,9).

Την προτροπή αυτή την ακολούθησαν και όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας και κατόρθωσαν μέσα από πολλούς πειρασμούς, δυσκολίες, πόνους, στενοχώριες να κρατήσουν μέσα τους την ειρήνη του Θεού. Όχι μόνον οι δυσκολίες δεν τους στέρησαν τη χαρά, αλλά αντίθετα τους έδιναν τόση αισιοδοξία και βεβαιότητα για την τελική νίκη, ώστε έλεγαν μαζί με τον Απόστολο Παύλο «χαίρω εν τοις παθήμασι μου». Έχω περισσότερη χαρά τώρα που περνάω δυσκολίες.

Με αυτό τον τρόπο διδασκόμαστε από την Αγία Γραφή το μυστικό της αληθινής και παντοτινής χαράς.